

Neemia Îmbărbătează poporul

Text biblic : Neemia 2:11-20

Versetul de aur

Le-am zis atunci: "Vedeți starea nenorocită în care suntem! Ierusalimul este dărâmat, și porțile sunt arse de foc. Veniți să zidim iarăși zidul Ierusalimului și să nu mai fim de ocară!" Neemia 2:17

Introducere

Ierusalimul fusese un oraș distins, capitala politică și spirituală a națiunii lui Israel sub conducerea lui David (1 Cronici 11: 4-9; 15). Solomon s-a adăugat la măreția sa prin marele Templu pe care l-a construit acolo (2 Cronici 3). Însă, în urma împărțirii națiunii și a înmulțirii împăraților răi, care au permis ca idolatria și practicilor scârboase să înflorească în țară, Ierusalimul a devenit plin de atâta răutate și ticăloșie încât judecata lui Dumnezeu a căzut asupra lui. În 586BC., Babilonienii au dărâmat zidurile orașului, în urma unui asediu de 18 luni (vezi lecția 8). Disperarea din oraș a existat și în timpul lui Neemia, cam la 140 de ani mai târziu. Neemia a fost paharnicul lui Artaxerxe (Nehemia 1:11), regele Perșilor, care a condus din 465 până în 425 BC. Persanii i-au cucerit pe Babilonieni în 539 BC. Cyrus, conducătorul perșilor la acea vreme, a permis ca oricare dintre evreii care doreau să facă acest lucru să se întoarcă la casa lor. Aproximativ 50.000 au făcut-o (Ezra 2: 64-65), dar au fost și din aceia, precum membrii familiei lui Neemia, care au ales să rămână în Persia. Neemia a primit veste de la fratele său Hanani despre starea Ierusalimului, care are zidurile și porțile dărâmate. Necăjit profund de astfel de condiții descurajatoare, Neemia a plâns mult, a postit și sa rugat (1: 4). El și-a mărturisit propriile păcate și păcatele semenilor săi și a rugat pe Domnul să-și onoreze promisiunea de a-și binecuvânta poporul dacă s-ar abate de la căile lor păcătoase (1: 5-10). Neemia se roagă Domnului pentru trecere înaintea împăratului Artaxense, și a primit o scrisoare de la Împărat cu privire la materialele de care avea nevoie.

Contextul lecției

I. Cercetarea orașului (Neemia 2:11-16)

A. Am ajuns și am așteptat (v 11)

Distanța de la Susa la Ierusalim era de aproximativ 1100 de Mile, ceea ce prevede o călătorie de aproximativ trei luni de zile. Se presupune că așteptarea lui de trei zile a fost pentru a se odihni după o călătorie așa de lungă.

B. Determinarea stricăciunilor (v 12-16)

Neemia a fost conștient că nu toți sunt de acord cu planurile lui , de aceea s-a dus noaptea ca să inspecteze stricăciunile. Neemia a ținut secret planul lui de reconstruire a zidurilor cetății precum și porțile. Se evidențiază din nou secretul călătoriei lui Neemia noaptea (Neemia 2:12). În aceste etape de planificare inițială, a fost nevoie de înțelepciune în colectarea informațiilor și în luarea în considerare a planurilor sale cu atenție, fără a întreba un grup mare de oameni despre strategia necesară pentru a începe reparațiile necesare. Să fi întrebat mulți oameni ar fi dus la un răspuns negativ „nu putem face asta”.

II. Convocarea Conducătorilor (v 17-18)

A. Incurajare pentru reconstrucție (v 17)

Nu știm nimic despre timpul care a trecut între inspectarea zidului și chemarea liderilor. Se pare că a fost foarte repede datorită condițiilor rele de apărare în caz de nevoie. El a chemat pe preoți și mai marii lor, pe dregători și pe cei ce erau în controlul cetății, și le-a arătat starea în care se găsește cetatea, și nevoia de reconstruire.

B. Evidența mâinii lui Dumnezeu (v18)

Neemia a vorbit cu oamenii care probabil au devenit neîncredători cu privire la planul și scopul lui Dumnezeu pentru ei și pentru orașul Ierusalim. De-a lungul anilor de la întoarcerea exilaților din captivitate din Babilon, diverse încercări de reconstruire a Ierusalimului au fost zădărnice (Ezra 4). Pentru început planul lui Neemia a fost doar o altă tentativă de reparare a zidului, dar când a vorbit despre mâna puternică a domnului care a fost de partea lui, lucrurile s-au schimbat. De-a lungul Vechiului Testament, menționarea mâinii lui Dumnezeu reprezintă lucrarea pe care Dumnezeu o face în lume (Exod 6:1; Iosua 4:24; Isaia 41:17-20). Răspunsul oamenilor l-a încurajat pe Nehemiah și i-a ridicat moralul. Faptul că mâna puternică a lui Dumnezeu conduce și binecuvântează nu elimină nevoia mâinilor umane de a-și face partea.

III Ocărârea celor care Critică (v 19-20)

A. Cuvinte de dispreț (v 19)

Sanbalat boronitul și Tibia amonitul și Gheșem arabul, au fost deja numiți ca răuvoitori (Neemia 2:10). Orice angajament făcut Domnului trebuie să întâmpine opoziții de un fel sau altul. Consensul este de dorit, dar nu este întotdeauna obținut (Ezra 10:15). Cuvântul Horonite poate indica faptul că Sanbalat este din Beth Horon, un oraș situat la aproximativ 12 km de Ierusalim (1 Cronici 6:68). Deși probabil parte a tribului israelit din Nordul lui Efraim, el s-a opus întotdeauna lucrărilor lui Nehemiah în numele lui Iuda și al Ierusalimului (Neemia 6). Poporul Amonit, situat la Est de râul Iordan, a fost mult timp dușman al Israelului (Deut 23: 3-4), iar Tobia nu a făcut excepție. El a fost rudenie prin căsătorie cu unii dintre tovarășii lui Neemia și a avut mulți susținători în rândul evreilor (Neemia 6: 17-19). Arabii erau și un popor din Trans Iordania - sau dincolo de Iordan (Iosua 1:14). În perioada persană (539-331 î.Hr.), ei s-au ocupat de schimburi și comerț. Gheșem se poate spune că s-a opus oricărui program care promovează bunăstarea evreilor dacă îl vedea ca o amenințare la relațiile sale de afaceri. O acuzație de revoltă împotriva Împăratului a reușit să oprească un efort de reconstrucție anterioară (Ezra 4). Dar Neemia a avut consimțământul Împăratului. El știa că afirmațiile criticilor săi sunt lipsite de temei.

B. Cuvinte de Încredințare (v 20)

Nu există nicio consemnare a lui Neemia despre regelui Artaxerxe, ca răspuns la batjocura dușmanilor lui. În schimb, a apelat la o curte superioară: Dumnezeu cerurilor. De vreme ce Dumnezeu l-a călăuzit pe Neemia până în acest moment, Neemia știa că Dumnezeu nu avea de gând să-l abandoneze sau pe oameni pe care au oamenii care se angajaseră să înceapă reconstrucția. Cuvântul ebraic tradus "dar voi n-aveți parte" este folosit pentru a face referire la împărțirea de către Dumnezeu a țării făgăduite între semințiile lui Israel (Iosua 14: 4; 18: 5; 19: 9). Orice porțiune pe care Sanbalat a avut-o ca Israelit i sa luat când Dumnezeu a trimis cele 10 triburi din Nord în exil pentru ne credincioșia lor (2 Regi 17: 6-23; compară Ezra 4: 3; Fapte 8:21).

În ceea ce privește ideea de drept istoric, adversarii nu au avut legături istorice cu cetatea pe care Neemia și tovarășii săi au avut-o. Ei nu aveau nicio revendicare legală (2 Samuel 19:28) de a interfera cu ceea ce făcea Neemia. Cu sprijinul complet al regelui, Nehemiah a trasat cu îndrăzneală o linie clară, care va rămâne intactă, în ciuda rezistenței continue pe care dușmanii săi au avut-o pentru el (Neemia 4; 6).

Concluzii.

Neemia avea să aibă, nu doar o singură piatră, ci o grămadă întreagă de pietre și dărâmături de mutat pentru a reconstrui zidul Ierusalimului. Dar mâinile cerești și pământestești i-i dau un ajutor mai mult decât suficient. Neemia ar fi putut cânta, parafrazând: "El are întregul zid în mâinile sale." Ca și un copilăș, eforturile lui contează, dar nu vor reuși singur fără de ajutorul tatălui său. Dacă îi cerem ajutorul Tatălui nostru, el ne are pe noi și fiecare lucrare a noastră în mâinile sale. Rugăciunea fierbinte din partea lui Neemia a jucat un rol vital (Neemia 1:4-6,11; 2: 4; 4: 9; 6:14).

Ce trebuie să memorăm: Rugăți-vă pentru ca mâna puternică a lui Dumnezeu să fie la muncă în viața voastră în fiecare zi.